

30 DAGE

I BØN FOR

DEN MUSLIMSKE VERDEN

6. MAJ–4. JUNI 2019

Norea er en kristen medieorganisation, der producerer og støtter kristne og humanitære medieprojekter i Danmark og rundt omkring i verden.

Det gode budskab om Jesus Kristus skal ud til alle mennesker - også dem, der bor i lande, hvor man ikke kan drive mission i traditionel forstand. Medierne: radio, tv, internet og mobiltelefoner når ind! Derfor støtter Norea en række evangeliske medieprojekter i Danmark, Kina, Indien, Iran, Indonesien, Cambodja, Kirgisistan, Turkmenistan, Albanien, Etiopien og Eritrea samt TV-projektet SAT-7 i Nordafrika og Mellemøsten. Noreas arbejde foregår altid i tæt samarbejde med lokale medieproducenter.

Mission

Norea har til formål at medvirke til udbredelsen af Evangeliet om Jesus Kristus i verden, primært i områder og blandt folkeslag, der er lukkede for traditionel missionsvirksomhed, og i Danmark. Gennem en målrettet og strategisk brug af elektroniske medier vil Norea formidle Evangeliet nationalt og globalt.

Nå de unåede

Mange af de radio- og tv programmer vi støtter, har til formål at hjælpe og opbygge kristne i deres liv med Jesus, og være deres kirke på steder hvor kirkegang i traditionel forstand er umulig. Men Noreas hovedfokus er at nå ud til de mange mennesker som aldrig nogen-sinde har hørt om Jesus Kristus og hans frelse, og som risikerer at gå fortabt fordi Evangeliet ikke nåede dem i tide.

Læs mere på www.norea.dk

Dansk Europamissions arbejde har siden grundlæggelsen i 1964 været orienteret mod lande, hvor kristne forfølges og evangeliet kun er udbredt i begrænset omfang.

Bibelsmugling og -oversættelse

Dansk Europamissions givere sikrer, at Bibelen oversættes til de forfulgte kristnes modersmål, og at Guds ord smugles ind i lukkede lande, så de kristne kan styrkes i troen og give bibeldele til åndeligt søgende i deres lokalsamfund.

Nødhjælp og hjælp til selvhjælp – et praktisk vidnesbyrd om Guds kærlighed

På grund af støtte fra Dansk Europamissions givere får ikke kun forfulgte kristne nødhjælp og hjælp til selvhjælp, men de hjælper også andre udsatte grupper i samfundet, som er overladt til sig selv. Mange mennesker bliver dybt berørt af de lokale kristnes omsorg og når de ser, at kristne hjælper alle, uanset baggrund. Det får nogle til at ville vide mere om den kristne tro.

Hjælp til fængslede kristne

Dansk Europamission formidler opmuntrende breve fra danskere til kristne samvittighedsfanger samt praktisk støtte til deres ægtefælle, hvis de har en, der alene må klare opdragelse og forsørgelse af eventuelle børn, mens far eller mor er i fængsel.

Hjælp til selvhjælp til nødlidende kristne

Vælger man at blive kristen, risikerer man i mange lande at miste sit arbejde. Dansk Europamissions givere udruster nødlidende kristne til at starte egen virksomhed, så de kan forsørge sig selv og deres familier.

Læs mere på www.forfulgtekristne.dk

*"Den, der tørster, skal
komme til mig og drikke"*

Joh 7,37

30 DAGE I BØN FOR DEN MUSLIMSKE VERDEN

Copyright © 30 Days of Prayer International 2019

Udgiverne af
30 Dage i Bøn 2019 i Danmark:

Dansk
Europamission

NOREA

MediaMission
www.media001.com

over alle grænser

Velkommen til 2019-udgaven af *30 dage i bøn for den muslimske verden!*

Da deltagelsen i "30 dage i bøn for den muslimske verden" er vokset med dusinvis af nye sproggrupper og kristne over hele verden i løbet af de seneste få år, har vi gjort os umage med at få vores indhold til at stemme overens med vores globale identitet.

Dette år blev vi meget begejstrede over at modtage indlæg fra hele Afrikas kontinent, fra fjerntliggende egne i Kina, fra små byer i Nordamerika og fra øer beliggende nær ækvator. Den muslimske verden er meget forskelligartet, og vi ønsker at vise denne mangfoldighed i denne guide, sådan at dine bønner er vidtrækkende og velunderrettede, og sådan at du bliver forbundet med det arbejde, som Gud gør på forskellige måder, blandt forskellige mennesker.

Vores redaktion bliver altid imponeret over de forskellige måder, hvorpå skribenterne fortæller om det, der er vigtigt for de folkegrupper, de lever iblandt. Vi håber, at deres historier og de smukke billeder, de deler med os, vil inspirere dig til at bede for muslimer overalt, med indsigt og i oprigtighed.

Tak for jeres bøn!

**Redaktørerne,
30 Days International**

Som altid er vi meget interesserede i at høre din mening!

Kontakt Dansk Europamission via forfulgtekristne.dk/dansk-europamission/kontakt eller Norea via norea.dk/om-norea/kontakt.

Gæstfrihed i den muslimske verden

Gæstfrihed er en vigtig, nærmest central, del af den muslimske kultur. Det at vise venlighed og gavmildhed bliver betragtet som en pligt over for Allah. Derfor tror mange muslimer, at det at ære og byde en gæst velkommen er ensbetydende med at ære og byde Allah velkommen.

Gæstfrihed vises på forskellige måder i forskellige kulturer, men ud over den muslimske verden er den karakteriseret af gavmildhed og selvpofrelse. Uanset, hvor lidt man har, er det en æressag at dele det med sine gæster.

Vi bad vores skribenter om at fortælle, hvordan gæstfriheden kommer til udtryk i den muslimske folkegruppe, de lever iblandt. Mad spiller selvfølgelig en stor rolle, og vi vil "advare" vores læsere om, at nogle af artiklerne vil kunne gøre dig meget sulten! Selv under ramadanen, hvor fasten er i fokus, er festmåltidet, som finder sted efter solnedgang hver eneste dag, overdådigt og bliver delt med alle.

Gæstfrihed bringer mennesker sammen. Den indbyder os til at tale med hinanden og vokse åndeligt både som enkeltperson og som gruppe. Vi håber, at du vil glæde dig over disse beskrivelser af gæstfrihed i forskellige muslimske kulturer og blive inspireret til at bede på en måde, som afspejler denne gavmilde gæstfrihed.

"For husk, at den, der sår sparsomt, skal også høste sparsomt, og den, der sår rigeligt, skal også høste rigeligt."

(2. Korinterbrev 9,6)

Ofte stillede spørgsmål om *30 dage i bøn for den muslimske verden*

Hvordan begyndte "30 dage i bøn"?

En gruppe missionsledere bad ved et møde i Mellemøsten. De følte et tvingende behov for, gennem bøn, at fokusere på den muslimske verden og blive mere proaktive i at vise Guds kærlighed til muslimer. Bønneguiden "30 dage i bøn" for muslimer under ramadanen var en af de veje, de valgte.

Hvem skriver artiklerne og producerer guiden?

Teamet, som producerer "30 dage i bøn", er en sammensat gruppe af forskellige mennesker fra hele verden, som hver især er tilknyttet forskellige kristne kirker eller organisationer. Mange af dem har levet blandt muslimer, arbejdet sammen med dem og elsket dem i flere år. Nogle bidrager med artikler, andre melder sig som frivillige til at oversætte, lave layout og distribuere guiden.

Hvordan beslutter I, hvem der skal bedes for?

Vi indsamler bidrag fra hele verden, så vores valg er baseret på, hvad vi får tilsendt. Vi laver en skrivevejledning hvert år, som enhver, der er interesseret i at fremme forbøn for et bestemt behov, kan få – kontakt os, hvis du kunne tænke dig at skrive et indlæg til "30 dage i bøn" via www.pray30days.org.

Hvordan bør vi bede?

Brug bedeemnerne i bønneguiden som udgangspunkt for dine bønner. Nogle af emnerne indeholder også bibelvers til inspiration. Lad Helligånden udfordre dig til at bede, mens du giver dig tid til at tænke på behovene hos de mennesker, du læser om, og også overvejer det kald, vi som Jesu efterfølgere har til at elske dem, som han gør, og til at dele evangeliet med dem.

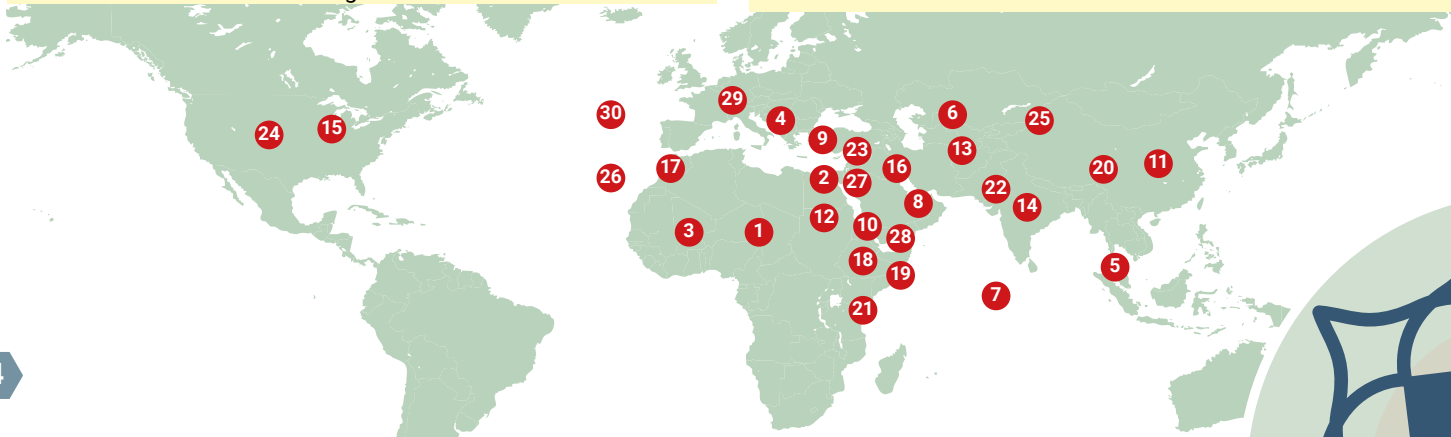

*Lad Helligånden
udfordre dig til at
bede, mens du giver
dig tid til at tænke
på behovene hos de
mennesker,
du læser om*

Hvem beder vi for?

SIDE	DAG	FOLKEGRUPPE	LAND/REGION
5	1	Fulanier	Sahel/Vestafrika
6	2	Egyptere	Egypten
7	3		Mali
8	4	Bosniere	Bosnien og Herzegovina
9	5	Rohingyaer	Malaysia
10	6	Kasakher	Kasakhstan
11	7		Maldiverne
12	8		De Arabiske Emirater
13	9		Tyrkiet
14	10	Afar-folket	Djibouti
15	11	Hui-kinesere	Kina
16	12	Masalit-folket	Sudan
17	13	'Patoulier'	Centralasien
18	14	Bengalske muslimer	Sydasiaen
19	15	Muslimer i Chicago	USA

SIDE	DAG	FOLKEGRUPPE	LAND/REGION
20	16	Kakaier	Iran/Irak
21	17		Marokko
22	18	Sahoer	Eritrea/Etiopien
23	19	Somaliere	Somalia
24	20	Uighurer	China
25	21	Swahilier fra Zanzibar	Tanzania
26	22	Kohistanere	Pakistan
27	23	Beduiner	Levant
28	24		USA
29	25	Turkmenere	Turkmenistan
30	26	Magtens Nat'	Hele verden
31	27		Jordan
32	28	Hadhrami-folket	Yemen
33	29		Europa
34	30		Hele verden

Fulanierne i Sahelzonen

FORSLAG TIL BØN

- 1 Bed om, at fulani-kvinder, som er ladt alene i deres landsbyer, må erfare Guds beskyttelse, forsørgelse og fred lige som enken i Sarepta, der satte Gud først ved at tjene profeten Elias. (1 Kongebog 17,7-16)
- 2 Bed om, at evangeliet må følge med de 35 millioner fulanier, som vandrer tværs over Afrika.
- 3 Bed om at fulani-familier, som udviser stor gæstfrihed over for andre, må lære den Ene at kende, som sagde: "Se, jeg står ved døren og banker på; hører nogen mig og åbner døren, vil jeg gå ind til ham og holde måltid med ham og han med mig." (Johannes Åbenbaring 3,20)

Gårsdagens service ligger i en bunke ved døren til Issatas lerhytte. Solen står op, og sandet glitrer i dagslyset. Gæsterne, som ankom for tre måneder siden, sover stadig i tellet midt på hendes grund. De lagde sig til at sove efter at have fået en forfriskning i form af en afkølet hibiscusdrik med tilhørende hirse-couscous og gryderet med fisk.

Issata er en fulani-kvinde. Fulanierne er den største nomadegruppe i verden og den mest unåede folkegruppe i Afrika. De udgør 35 millioner og vandrer fra det østlige til det vestlige Afrika, tværs over Sahelzonen. Ligesom mange andre fulani-kvinder bor hun alene ni til ti måneder af året. Fulani-mænd rejser for at arbejde som hyrder eller for at handle, mens kvinderne bliver i små landsbyer, hvor de venter på, at deres mænd kommer hjem.

Issatas liv er centreret om koddirgal – den øverste værdi i fulaniernes adfærdskodeks: Gæstfrihed! Hun spørger aldrig sine gæster om, hvor lang tid de vil blive, og hun beder dem aldrig om at hjælpe til eller om at give et tilskud til maden. Hun tjener dem generøst og villigt, indtil de tager afsted igen, uanset om det drejer sig om timer eller år. Sådan gør fulanier, og Issata er et smukt eksempel på en gæstfrihed uden grænser.

Fulanierne er den største

nomadegruppe i verden

Egypten: Nye former for gæstfrihed

FORSLAG TIL BØN

1. I 1. Johannesbrev 3,1 står der, at Gud har vist os en stor kærlighed. Bed om, at Egyptens befolkning må erfare Guds store kærlighed.
2. Forholdet mellem kristne og muslimer i Egypten kan være anspændt. Bed om, at begge parter kultur med gæstfrihed må nedbryde barrierer og føre til ægte venskaber.
3. Bed om, at de unge i Egypten må påvirke landet i andre vigtige forhold som for eksempel øget religionsfrihed.

Gavmildhed er grundlaget for egyptisk gæstfrihed. Det siges, at du skal give dine gæster dobbelt så meget, som de sandsynligvis kan spise, sådan at der bliver masser af rester, og der ikke kan sættes spørgsmålstejn ved din gavmildhed. Værten opmuntrer sine gæster til at spise mere, og hun føler sig beæret, når de gør det.

Denne forventning om et rigeligt overskud kan gøre gæstfrihed til en byrde. Det vil være årsag til stor skam, hvis du inviterer nogen ind i dit hjem og ikke kan tilbyde rigeligt; derfor vil mange helt undgå at invitere. Kravene under ramadanen er endnu større, når familiens forventninger stiger, og der regnes med en større belønning fra Allah for ens gavmildhed i denne periode.

Med en haltende økonomi, der påvirker alle sociale lag, er spørgsmål om uddannelse, beskæftigelse og indtægt årsag til voksende bekymring for familier. Dette kan have stor indflydelse på følelsen af fællesskab og gæstfrihed. Yngre generationer, som udgør 61 % af befolkningen, ønsker at forandre traditionerne omkring gæstfrihed, fordi de mener, at de traditionelle krav til gæstfrihed er for store. Mange bevæger sig væk fra det, som de betragter som urealistiske forventninger. Påvirket af bevidstheden om andre kulturer og andres livsstil, accepterer de, at det er i orden at invitere nogen ind i sit hjem blot til en kop kaffe, uden at skulle sørge for et overdådigt måltid.

DAG 3 8. maj

En kop te i Mali

FORSLAG TIL BØN

- 1 Nationer ødelægges af korrupsion, vold, fordomme og ekstremisme; men de opbygges af ærlighed, fred, enhed og medfølelse. Bed for Mali ved hjælp af Salme 67 vers 2-8.
- 2 Bed om, at mange mennesker i Mali må blive en del af Guds familie, som den beskrives i Efeserbrevet 2, 18-20.
- 3 Bed for dem, som forsøger at udbrede evangeliet i Mali, og bed om at flere af de kristne i lokale kirker må være et vidnesbyrd for deres land.

Mali er en indlandsstat i Vestafrika med 18 millioner indbyggere, hvoraf 90 % er muslimer. Mali var et fredeligt land indtil 2012, hvor der opstod uro og konflikt i den nordlige del af landet, fremkaldt af islamistiske militante grupper. Vold og en ustabil regering har medført øget fattigdom og etniske spændinger.

Men alle stammerne i Mali deler ordsproget: "En fremmed er mere værd end dig selv!" Hvis du kommer som fremmed til en landsby, vil du finde en familie at være hos, og du vil få mad og vand. Selv de, som ikke har meget mad, vil dele det med en rejsende. En fremmed vil ovenikøbet få et lokalt slægtsnavn. På den måde får vedkommende en plads i samfundet og bliver behandlet som en, der tilhører den etniske gruppe eller kaste, med det pågældende slægtsnavn.

Men det, som virkelig binder Mali sammen, er at drikke en lille kop te sammen flere gange om dagen. Hver eftermiddag vil du se mændene samlet om en tekande i gaderne, på gadehjørnerne, foran et privat hus eller uden for en lokal butik. Det er en langsom proces at lave en god te, og i mellemtiden kan man diskutere familie, politik, religion eller fodbold!

Hver eftermiddag vil du se

mændene samlet om en tekande

Kaffe i Bosnien-Hercegovina

FORSLAG TIL BØN

- 1 En sand forsoning er nødvendig for at kunne forene folkegrupper i BiH. Bed om at Kristi legeme, som er kirken, vil være ledende i at få dette til at ske. (Se 1. Korinther 12,12-14)
- 2 Bed om, at de lokale kristne og missionærer må få mulighed for at lede flere til troen, når de drikker kaffe sammen. Bed om at bosnierne må blive mere åbne og nysgerrige efter at vide mere om Jesus.
- 3 Bed om, at Guds kærlighed og tilgivelse må bryde igennem den bitterhed, mistro, uforsonlighed og fordømmelse, som stadig dvæler over Bosnien, selvom det er over 20 år siden, krigen fandt sted.

Kaffe i Bosnien-Hercegovina (BiH) er ikke blot en opvikker, som du drikker for dig selv for at få en god start på dagen. Nej, kafa i BiH er en begivenhed, ikke blot en tilfældig indskydelse.

Både dag og nat er gaderne i BiH fyldt med mennesker, der sidder på caféer og taler stille sammen over små kopper traditionel bosnisk kaffe, som er tyk og stærk. Der sker ikke meget i BiH uden kaffe. Hvad enten det er et forretningsmøde, en travetur op ad de olympiske bjerge, en flyttedag, en raftingtur, en fødselsdagsfejring eller blot

en sommereftermiddag med venner og naboer.. kaffe forener folk i dette splittede land.

En ødelæggende borgerkrig i 1990'erne medførte en adskillelse af de tre vigtigste folkegrupper i Bosnien – bosniere (hovedsageligt muslimer), kroater (hovedsageligt katolikker) og serbere (hovedsageligt ortodokse kristne). Denne adskillelse har vækket en dybt forankret nationalisme og gjort det endnu sværere for bosniere at høre og modtage evangeliet. Der er dog få, som er begyndt at følge Jesus, og disse kristne begynder at vidne for andre. Bosniere sidder på caféer og i private hjem over en kop kaffe og læser i Bibelen. Derved opdager de, hvilket håb og hvilken frihed, der findes i Jesus!

Kaffe forener folk i dette

splittede land.

Rohingya-flygtninge i Malaysia

FORSLAG TIL BØN

- 2 Bed for de mange rohingyaer, som møder forfølgelse i deres liv som flygtninge. Lad versene fra Esajas 61,1-3 blive en bøn for dem
- 2 Bed Høstens Herre om at sende arbejdere ud til sin høst blandt rohingyaerne.
- 3 Bed om at den lidelse og uretfærdighed, rohingyaerne oplever, må blive vendt til det gode, som der står i 1. Mosebog 50,20.

Sabekunahar inviterer os indenfor. Hun ruller en farvestrålende måtte ud, som vi kan sidde på. Hendes velkomst er varm, venlig og oprigtig, trods det at vi afbryder hendes travle morgen med husarbejde, børnepasning og madlavning. Det hele foregår på et andet sprog end hendes eget, da hun bor som flygtning i Malaysia. Men hendes velkomst vil aldrig ændre sig, heller ikke hvis gæsterne kommer uventet. Rohingya-kulturen sætter mennesker og samfund højt, så selv med en lav indtægt vil der blive brugt dyrebare penge på at ære gæster. Sabekunahar styrer direkte mod køkkenet for at finde ud af, hvilken mad hun kan lave, og en anden bliver sendt af sted for at købe nogle dåser med drikke til gæsterne.

Sabekunahar er en fantastisk kok, og vi nyder virkelig festmåltidet bestående af karry, ris og frisk frugt, som bliver sat foran os. Vores tallerkener bliver fyldt op med mere, ledsaget af ordene "spis, spis." Sabekunahar er glad for, at vi nyder hendes mad.

Denne glade scene skjuler dog nogle få sandheder, som Sabekunahar stiltiende bærer. Den farefulde rejse

til Malaysia, hvor hun var i hænderne på menneskehandlere, bliver sjældent nævnt. Det er for hårdt at beskrive de følelsesmæssige og fysiske ar, som er kommet af sådan en rejse. Der bliver heller ikke talt om isolationen. Det nærmeste Sabekunahar kommer på at se sine forældre og søskende, og hendes børn deres bedsteforældre, er via en smartphone. Forældrene bor i en flygtningelejr i Bangladesh.

Det anslås, at der findes 150.000 rohingyaer i Malaysia, hvor de ikke får den varme velkomst, som de selv med stor gæstfrihed plejer at give deres gæster. De har ingen rettigheder og modtager ingen understøttelse. Det er ulovligt for dem at arbejde, og de risikerer at blive arresteret, hver gang de forlader deres hjem.

At drikke te hos kasakherne

FORSLAG TIL BØN

① Lad dig inspirere af versene i Romerbrevet 12,12-14 og bed for de kasakhiske kristne, som viser Guds kærlighed og deres tro gennem gæstfrihed.

② Bed for kristne medarbejdere, som underviser og oplærer kasakherne, så de bliver opmuntret til at vidne om deres tro og skabe vækst i den kasakhiske kirke.

③ Bed om at kasakhere, som bor spredt rundt i andre lande, må danne positive fællesskaber og gennem deres gæstfrie kultur skabe nye venskaber og blive velsignet derved.

“Kom hjem til os og drik te!”

Når du får sådan en invitation fra en kasakhisk familie, vil du sandsynligvis få et helt måltid og ikke blot en kop te. Men der vil være rigeligt te – lækker te med masser af mælk i. Kasakherne er en muslimsk folkegruppe i Centralasien. De fleste bor i Kasakhstan, men i de nærliggende lande findes kasakhiske mindretal, som kæmper for at bevare deres unikke kultur og sprog.

I landområderne lever nogle af dem som nomader, hvor de vogter deres dyr og bor i traditionelle yurter, som er telte lavet af uld.

Man behøver ikke at vente på en invitation fra sine kasakhiske venner – man kan besøge dem når som helst for at få en snak og adskillige kopper mælke-te med små stegte brød til, de såkaldte “bauarsak.” Blandt disse venlige folk findes der nogle kasakhere, som følger Kristus. Dette kan betyde forfølgelse og problemer, men ikke i så svær grad som i andre områder.

“Naomi” begyndte at følge Jesus for få år siden, og hun stræber efter at vise en gæstfrihed, som er endnu større end den, der forventes i kulturen. Da hun bor i en by nær et hospital, vil der ofte være besøgende fra landet, som kontakter hende, hvis de selv skal have behandling eller hvis et familiemedlem skal, og spørger, om de må bo hos hende. Naomis mand er ikke kristen endnu, men hun har sagt sådan til ham: “Vi ved selv, hvad det vil sige at være syg, fattig og i nød, så vi bør hjælpe disse mennesker.” Det at have et åbent hjem giver hende mulighed for at vise Jesu kærlighed til andre.

Maldiverne – paradys uden Kristus

FORSLAG TIL BØN

- 1 Narkotikamisbrug ødelægger liv og familier. Bed for at dem, der lider under det, må opleve ægte frihed i Kristus og for at denne frihed må spredes over hele Maldiverne.
- 2 Bed for mere religionsfrihed og for flere muligheder for at udbrede evangeliet – fx gennem fremgang i arbejdet med bibeloversættelse.
- 3 Bed om at mange maldivere må komme til tro på Kristus som deres frelser og Herre og at et netværk af troende og husmenigheder må opstå og vokse. Find inspiration i Esajas 42, 1-4.

"Har vi gjort noget forkert?" Sådan plejede vores maldiviske venner at spørge, hvis der var gået lidt over en uge, hvor vi ikke havde besøgt dem. Det maldiviske folk er meget gæstfrie, og vores venner elskede at servere te og lækker mad til os på et hvilket som helst tidspunkt, og så ofte vi havde tid til at komme forbi.

Maldiverne er en kæde af hundredvis af smukke øer sydvest for Indien og Sri Lanka i Det Indiske Ocean. De er et paradys for turister, men bag det smukke ydre er der mange behov og meget åndeligt mørke. Maldiverne er ved et 100% muslimsk land uden religionsfrihed.

Korruption, skilsmisse, misbrug af kvinder og piger og narkotikamisbrug er udbredt. Stofmisbrugere og narkohandlere risikerer lange fængselsstraffe, men det løser ikke problemet.

Kun meget få maldivere kender Jesus som deres frelser. Efter mere end tyve års bibeloversættelse er det stadig kun dele af Bibelen, der tilgængelig på dhivehi (Maldivernes nationalsprog). Det har altid været svært at finde lokale, som kan og vil hjælpe med oversættelse og korrekturlæsning grundet frygten for myndigheder og det generelle forbehold over for Bibelen og religiøse overbevisninger.

De Forenede Arabiske Emirater

FORSLAG TIL BØN

- 1 Bed om, at emirataraberne vil være som købmanden i Matthæusevangeliet 13, 45-46 – villige til at søge Guds rige for enhver pris.
- 2 Bed om, at de få lokale troende må blive opmuntret til at dele troen med deres venner og familie, og for at flere udenlandske troende bosiddende i landet må få mulighed for at dele evangeliet med emirataraberne.
- 3 Bed om, at De Forenede Arabiske Emirater må være et lys og en velsignelse i hele regionen.

Inden De Forenede Arabiske Emirater blev berømt for deres olierigdomme, lå deres berømmelse i gamle metoder til perledyknning. Fra maj til september sejlede mænd i traditionelle arabiske træsejlbåde (kaldet en dhow) ud i Den Persiske Bugt på jagt efter perler. Dykkerne satte livet på spil og lavede op til 50 dyk på en enkelt dag.

Efter at have delt fortjenesten med kaptajnen og besætningen, havde de fleste dykkere kun et lille beløb tilbage til dem selv for deres svære og farlige arbejde. På trods af deres fattigdom var emirataraberne dog meget gæstfrie – de tilbød mad, drikke og logi til fremmede i mindst tre dage uden at stille nogen spørgsmål.

Den hurtige udvikling i de seneste fyre år har forandret samfundet, og perledyknningen

er stort set uddød. Alligevel har den gæstfrie kultur overlevet, og de overpyntede 'majlier' (dagligstuer) bliver holdt klar til gæster, der kommer forbi. Det er meget almindeligt at ære gæsterne ved at servere dadler, nødder, kaffe, te og et udførligt udvalg af forskellige retter.

Emirataraberne lever nu i en moderne verden med fornemme bygninger og serviceydelser, som deres bedsteforældre ikke kunne have drømt om. Denne velstand kan de ødselt dele ud af til deres gæster. De syv emiraters lokalbefolkning er dog stadig åndeligt fattige:

Sandsynligheden for at finde en perle inde i en østers er kun 1 ud af 1000, men oddsene for at en emirataraber er kristen, er endnu lavere – måske mindre end 1 ud af 50.000. Emirataraberne kan dog stadig risikere alt ved at søge efter Perlen med størst værdi – en evig skat, der kan ændre deres liv.

På trods af deres fattigdom var

emirataraberne meget gæstfrie.

Tyrkiet

FORSLAG TIL BØN

- 1 Betydningen af renlighed afspejler et dybt ønske om at blive accepteret af Gud. Bed om, at tyrkere må opdage, hvordan vi er rensset én gang for alle i Jesu blod, og hvordan vi er blevet retfærdiggjort gennem Jesu retfærdighed (Johannesevangeliet 13, 8-10 og Hebræerbrevet 10, 19-22).
- 2 Den seneste tids politiske og økonomiske ustabilitet får folk til at føle sig usikre og bange, hvilket undergraver gæstfriheden. Bed om fred i landet og visdom til de styrende myndigheder (1. Timoteusbrev 2, 2-4).
- 3 Bed for de troende i Tyrkiet, som inviterer Jesus ind i folks hverdagsliv.

Jeg træder fra en beskidt tyrkisk gade og ind i en helt ren lejlighed. Min ven byder mig velkommen med kys og smil, men det første jeg gør, er at tage mine sko af, så jeg ikke slæber støv ind i hendes hjem. Jeg har ikke taget terlik (hjemmesko) med, så min værtinde tilbyder mig nogle fra hendes samling, som er forbeholdt gæster. Hun fører mig ind i hendes salon, som kun bruges til gæster, og jeg sætter mig et passende sted. En ældre teyze (tante) har den mest ærefulde plads længst fra døren og eventuel træk. Jeg hilser hende ved at kysse hendes hånd og derefter føre den til mit hoved som et tegn på respekt. Min værtindes datter tilbyder mig kolonya og hælder det i mine hænder, så jeg kan vaske dem.

Jeg bliver tilbudt tyrkisk kaffe med et glas vand og et stykke turkish delight. Andre gange kan værtinden tilbyde çay (tyrkisk te) med søde eller salte småkager. Ved særlige anledninger kan hun finde på at invitere hele min familie til morgenmad – et enormt måltid, som spises langsomt, så der er masser af tid til at snakke og drikke endeløse glas med çay.

Vi snakker om min vens arbejdsløse søn og afkræftede svigermor. Hun siger, at det vil gå dem efter Insha'Allah (Allahs vilje), men uden nogen tillid til, at Allah bekymrer sig for disse forhold. Hun accepterer ivrigt mit tilbud om at bede i Isas (Jesu) navn, men er overrasket over, at jeg mener lige nu og her!

Jeg bliver tilbudt tyrkisk kaffe med et glas vand og et stykke turkish delight.

Afar-folket i Djibouti: Kamelmælk i ørkenen

FORSLAG TIL BØN

- 1 Der er brug for, at kristne med muslimsk baggrund opbygger tillid og skaber muligheder for fællesskab. Brug Efeserbrevet 4, 2-4 i din bøn.
- 2 Bed for kristne arbejdere, der oplærer nye troende til at have indsigt og visdom.
- 3 De Afar-folk, som lever på den traditionelle måde, har brug for græsningsområder og vand. Bed om, at de må opleve velsignelserne fra Salme 23.

Det er ikke usædvanligt for Afar-folket at byde en fremmed velkommen ved at tilbyde kamelmælk. Det serveres i en flad skål, og det opfattes som uhøfligt at afvise tilbuddet.

Traditioner er vigtige for Afar-folket, der bor i lavlandet i trekanten mellem Djibouti, Eritrea og Etiopien. Varme og tørke karakteriserer hverdagen for dette folk, som vandrer med deres kvæg fra én foderplads til den næste. Oprindeligt var Afar-folket frygtet som ubarmhjertige krigere. De var stolte muslimer, som havde forsvaret deres land i århundreder.

Landegrænser har opdelt deres territorium, og mange krige har fundet sted, hvilket har gjort, at de cirka 1,6 millioner i Afar-folket er blevet marginaliseret. Tørken og vandmanglen trænger dem ind i slummen i de få byer, der er. Her bor de tidligere stolte hyrder og krigere

som et mindretal blandt andre etniske grupper. De har ikke længere politisk indflydelse eller selvbestemmelse.

For mange årtier siden nåede evangeliet Afar-folket. Bibelen er blevet oversat til deres sprog. Ikke desto mindre virkede det til, at de gode nyheder ikke trængte ind i folks hjerter. Men der er sket fantastiske ting i de sidste par år, og nu følger flere Afar-folk Jesus. De er kommet til tro gennem drømme og syner, men fordomme og stammekultur gør det vanskeligt for disse troende at søge fællesskab indbyrdes. Tilliden og bevidstheden om, at i Guds familie hører alle sammen, skal vokse. Nye troende møder forfølgelse fra familien og staten. Alligevel deler de frimodigt evangeliet.

Hui-muslimer i Kina

FORSLAG TIL BØN

- 1 Hui-folkets kultur er baseret på ære og skam. Huikinesere er klar til at låne penge for at kunne sørge godt for deres gæster og undgå vanære. Bed om, at de vil finde frihed fra frygten for skam og stræben efter ære
- 2 Huikinesere er gæstfrie. Bed om, at kristne arbejdere må kunne etablere gode relationer til dem og dele evangeliet i kærlighed.
- 3 Bed om, at Åndens 9 dyrebare frugter må være tydelige blandt huikinesere (Galaterbrevet 5, 22-23).

Hui-folket er en gruppe på over 10,5 millioner muslimer, der primært lever i det nordvestlige Kina. Det anses for at være en ære og et udtryk for tillid, hvis en ikke-huikineser inviteres som gæst hos en hui-familie.

Værten vil servere en overdækket skål med te. Foruden teblade vil der i nogle tilfælde blive tilføjet op til otte andre ingredienser, heriblandt tørrede frugter eller blomster som f.eks. røde dadler, kandis, krysanthemum eller roser. Denne te kaldes "otte dyrebare".

Hvis en huikineser inviterer gæster til middag, vil han sandsynligvis ikke sidde sammen med gæsterne, men ydmygt stå klar ved siden af til at servere. Hui-folket spilder aldrig mad, og selv krummerne på bordet bliver fejlet sammen med hænderne og spist.

Engang blev jeg inviteret til festmiddag hos en ven. Jeg blev betragtet som "den mest ærefulde gæst" og sad ved midten af bordet. Efter mange lækre retter blev den sidste store tallerken med en fed kylling placeret på bordet foran mig. Alle så på mig og sagde: "Som den mest ærefulde gæst skal du spise kyllingens bagdel, ellers kan vi ikke forlade dette hus". Hvilken uventet oplevelse for en udlænding!

Denne te kaldes "otte dyrebare".

Sudans masalitter

FORSLAG TIL BØN

- 1 Bed om, at masalitterne må kunne genopbygge det, som er blevet ødelagt og forsone sig med dem, som har gjort dem ondt.
- 2 Bed om, at regnen må komme og bringe høst i stedet for hungersnød.
- 3 Bed om, at Guds velsignelser må regne ned, og at masalitterne må "forkynde hans guddomsmagt, han, som kaldte jer ud af mørket til sit underfulde lys (1. Pet 2,9).

Efter mange timers kørsel ankom vi til en støvet grænseby mellem Sudan og Chad ved solnedgang. Smil og røg fyldte gaderne, mens kaldet til bøn fra moskéen lød over stråtagene. I glædelig forventning kom vi til to hytter bag en lille mur. Det var lang tid siden, vi sidst havde været hjemme.

Vi tilhører masalitstammen, en af de største og fattige stammer i Darfur, som er en af de mest unædede regioner i verden. Darfur er hjem for otte millioner mennesker og mange muslimske stammer. Men krig har hærget landet og masalitterne er nu et spredt folk: nogle er flygtninge i den vestlige del af landet, andre trodser Middelhavet i små både og med store drømme; nogle rejser nordpå ind i Sahara i jagten på guld, og andre emigrerer

til slumkvartererne i de afrikanske storbyer. Men vi glemmer ikke, hvem vi er: Vi tager vores hjemland og kulturarv med og håber altid på at vende tilbage.

"Kinde!" Vi hilste på gruppen, der var samlet under træets skygge. Først overraskelse og så et glædesudbrud fra flokken. For tolv år siden forlod vi vores hjem som drenge. Nu er vi vendt tilbage som mænd. Naboerne stimlede sammen, får blev slagtet, trommerne blev samlet, og dén nat festede vi som i de gode, gamle dage: vi drak Kirimta og hoppede så højt som stjernerne, indtil de forsvandt i solopgangen.

I de kostbare øjeblikke glemte vi vores sorger. Men vi kan ikke glemme dem længe. Masalitterne har brug for dine bønner.

Patoulierne i Centralasien

FORSLAG TIL BØN

- ① Bed for vedvarende fred, håb og en forståelse af Guds sande natur og Hans rige liv – en åbenbaring af Johannesevangeliet 10,10.
- ② Nu da patoulierne har større adgang til resten af verden, så bed om, at de må finde velsignelse og høre evangeliet på deres bjerg. Læs Esajas 52,7.
- ③ Dette område har brug for mere fokus på at skabe disciple ved hjælp af arbejdere, bøn, midler og mirakler, så patoulierne kan møde Jesus Kristus. Bed over Matthæus 9,38.

Patoulierne¹ er stærke, selvstændige bjergboere, som uden problemer går en hel dag for at være sammen med deres venner. Indtil for nylig kunne man ikke komme til deres vilde bjergregion med køretøjer, men gennem hårdt arbejde (og masser af dynamit), er de ved at bygge en vej gennem dalene, og forbinder for første gang trængende mennesker med markeder og hårdt tiltrængte sundhedsydelse. Isolationen har gjort patoulierne til selvopofrende værter. Uden butikker eller overnatningssteder er private hjem et tiltrængt hvilested for trætte rejsende på de farlige bjergstier. Patoulierne serverer hårdt majsbrød dypet i røde bønner eller yoghurtssuppe, og ligegyldigt hvor mange gæster, de får, siger de: "Allah vil sørge for os." Patoulierne består af blot omkring 300.000 centralasiater, der tilhører fem etniske grupper og taler forskellige sprog. De er kendt for deres ligefremhed, ærlighed og

karakteristiske humor, men deres liv er plaget af konflikter, religiøse love, vold, sygdom og død. Mange patoulier forlader deres bjerge på grund af frygt for æresdrab fra hævnerrige familiemedlemmer, mangel på mad eller en længsel efter at uddanne deres børn. Islamisk ekstremisme skaber også konflikt og frygt blandt patoulierne.

Fatima, en patoulikvinde, der lider under mange af disse udfordringer forklarer: "Jeg kan håndtere den frygtelige smerte, men ikke at vide, hvad der er galt, eller om det nogensinde bliver bedre, efterlader mig uden håb." Indtil nu har ingen patoulier fundet håb i Jesus Kristus.

¹Af hensyn til sikkerheden for arbejdere i dette område, er navnet et pseudonym

Private hjem er et tiltrængt hvilested for trætte

rejsende på de farlige bjergstier

Bengalske muslimer

FORSLAG TIL BØN

- 1 Bibelen blev oversat til bengalsk af William Carey i 1809. Bed over Hebræerbrevet 4,12 om, at Guds ord må gøre Hans arbejde.
- 2 Indiske bengalske muslimer står over for en usikker fremtid som en minoritet i deres stater. Bed om, at der må herske fred mellem de religiøse grupper i denne region og for et klogt lederskab.
- 3 Bed for det stigende antal af bengalske muslimer, der nu er kristne. Bed om, at de må opleve discipelskab, et stærkt fællesskab og mod, når de møder forfølgelse fra deres omgivelser.

Ved et bryllup hos en bengalsk muslim kan gæstfriheden blive aggressiv. Jeg husker, hvordan jeg var med til et bryllup i landsbyen og blev så mæt, at jeg ikke kunne spise mere ris eller karry. Værten kom rundt med et smil og mere mad, og jeg flyttede min venstre hånd mod tallerkenen for at gøre den uren og derved indikere, at hvis der blev skænket mere mad, så risikerede det at gå til spille. Men han var så målrettet, at han nåede at lægge en skefuld mad, før jeg nåede at røre tallerken, så der nu var endnu mere mad på min tallerken.

Jeg har aldrig være i en bengalers hus uden at blive tilbudt noget at spise eller drikke – selv i de hjem, hvor de tydeligvis kæmpede for at sørge for sig selv. De anser det for en stor ære at være gæstfrie – og at være gode til det er også et spørgsmål om ære.

Størstedelen af Bangladeshs indbyggere er bengalske muslimer, og de er også den største minoritet i de indiske stater Vestbengalien og Assam. De 185 millioner bengalske muslimer er den næststørste etniske muslimske gruppe i verden efter de arabiske muslimer. De er en stor unået folkegruppe, men i de senere år er flere og flere kommet til tro på Jesus.

Jeg har aldrig være i en bengalers hus

uden at blive tilbudt noget at spise eller drikke

Muslimer i Chicago, USA

FORSLAG TIL BØN

① Bed om at kristne i Chicago-området må afspejle Kristus over for muslimer i dette område. Se Apostlenes Gerninger 17, 26-27.

② Bed for kristne med muslimsk baggrund og de muslimer, der er søgende, når de mødes i etniske fællesskaber og bibelstudier. Bed om, at de må vokse i tro og tillid til Kristus.

③ Bed for muslimske immigranter, når de tilpasser sig amerikansk liv, uddannelse, sprog og venskaber.

Der bor flere end en halv million muslimer fra hele verden i området omkring Chicago, USA. DuPage County, i de vestlige forstæder, har en af de største muslimske befolkninger i landet.

Her er omkring 6% muslimer, svarende til 60.000 mennesker. Der er mange nationaliteter spredt i området, selvom nogle grupper klumper sig sammen i mindre kvarterer. Sydasiaterne bor i den nordlige del af Chicago i "Little India"; forskellige arabiske nationaliteter lever i den sydlige del. Syrere, afghanere, iranere, irakere og forskellige afrikanere, hvoraf mange er flygtninge, lever spredt over byen og dens forstæder, hvor de har egne butikker og restauranter. Store, smukt udsmykkede og små, uanselige moskéer findes i hvert et nabolag.

Mange muslimer har flere muligheder for at søge Gud gennem tro på Jesus, når de kommer til USA. Missionssselskaber, kirker og kristne rækker ud til muslimer og kristne med muslimsk baggrund gennem gæstfrihed, evangelisering, venskab, bibelstudier, engelskundervisning og lovsangsgudstjenester. Muslimer i USA elsker at være gæstfrie, når kristne besøger dem, og byder på te, frugt, snacks og nogle gange et måltid mellemøstlig eller sydasiatisk mad.

Når venskaberne udvikler sig, kan amerikanske kristne støtte og bede med deres muslimske venner for livets gang, deres børns skolegang, de tilbageværende familiemedlemmer i krigszoner, at de må lære engelsk, finde jobs og få nye venner.

Mange muslimer har flere muligheder for at søge Gud gennem tro på Jesus, når de kommer til USA.

Kakaierne i Iran og Irak – gæstfrihed med moustache!

FORSLAG TIL BØN

- 1 De er ikke officielt anerkendt af deres regeringer, og derfor er kakaierne sårbare over for diskrimination og chikane og har brug for støtte til at leve i fred og klare sig godt.
- 2 Mystikere længes efter intimt fællesskab med Gud og en åbenbaring af den spirituelle verden. Bed for dem med 1. Kor 2,10-13 som inspiration.
- 3 Nogle få kakaier tror allerede på Kristus. Bed for dem om at de må bringe lys og sandhed til dette Sandhedens Folk. (Joh. 8,12)

Kakaierne kalder sig selv for ahl al haqq, hvilket betyder Sandhedens Folk. Det er en kurdisk folkegruppe, som primært lever i Irak og Iran, hvor der er over 5 millioner af dem. De taler kurdisk, arabisk og farsi. En kakai-mand kan kendes på sit store overskæg, som han stolt bærer som et symbol på sin religion.

Officielt er de registreret som muslimer, og de er underlagt den islamiske sharialovgivning. Men de foretrækker at følge deres egen hemmelige religion, der er kendt som yarsanisme. Det er en synkretistisk tro, der minder om sufismen, men som man ikke ved meget om, da det er forbudt at tale om den.

Yarsanismen blev grundlagt i slutningen af det 14. århundrede og var stærkt inspireret af islamisk mysticisme. Ligesom sufierne ønsker kakaier at have et personligt forhold til Gud. Kakai-mænd og -kvinder er

entusiastiske musikere og elsker at synge sange til deres ugentlige samlinger. Som en foragtet folkegruppe i deres hjemlande føler de sig tæt knyttet til de kristne, og mange har billeder af Jesus i deres hjem. Men det er svært for kakaier at følge Jesus, da dette ses som en afvisning af deres tro, familie og fællesskab.

Orientalisk gæstfrihed praktiseres i høj grad hos kakaierne. Selv hvis de er fattige og ikke ejer meget, så driver deres ære dem til at give. En gæst kan ikke passere et kakai-hus uden at få noget forfriskende at drikke, kaffe og noget at spise.

Foto © Amber Hallam

Orientalisk gæstfrihed

praktiseres i høj grad hos kakaierne.

Sorg i Marokko

FORSLAG TIL BØN

- 1 Bed for muslimer i Marokko, særligt kvinder. Må de vide, at Jesu åg er godt og Hans byrde let. (Matt. 11,30).
- 2 Bed om, at kristne i Marokko må være opmærksomme på deres muslimske naboer, når de sørger, og gribe muligheden for at vise venlighed og kærlighed
- 3 Mange muslimske lande forhindrer deres indbyggere i at få adgang til bibler. Bed om, at marokkanerne må få adgang til Guds ord, så de må opleve sødmen i Hans sandhed. (Sl. 119,103)

Den gæstfrie tradition i den marokkanske kultur kan udvikle sig til et overvældende pres på familier. I svære tider, for eksempel når et familiemedlem dør, kan det være særligt hårdt.

Da jeg boede i Marokko, døde min nabos mor. Jeg bankede på hendes dør og gav hende en æske med sukkerknalder. I marokkansk kultur er sukker en passende gave til at kondolere over for dem, der er i sorg.

Min nabo tog sukkeret med ind i køkkenet og kom ud igen med en kande med myntete, den traditionelle drik i Marokko til enhver lejlighed. Hun tog sukkeret, jeg netop havde givet hende, og gav mig det tilbage i teen. Selv midt i sorgen, var hun gæstfri over for mig, en fremmed fra en anden kultur, der ikke talte hendes sprog særlig godt. Selv i den sværeste tid viste hun mig hjertevarme og gæstfrihed.

Sukker er en traditionel gave, men døden er langt fra sød i muslimske familier. Der er ikke nogen sikkerhed om frelse eller en garanti for, at de vil tilbringe evigheden i paradiset. Dødens bitterhed kan få muslimer til at overveje deres egen evighed og gennem det bliver nogle drevet til at søge frelsesvisheden i Jesus. Må de smage og se, at Han er god!

Saho-folket i Eritrea og Etiopien

FORSLAG TIL BØN

- 1 Troende som Tesfay er budbringere af evangeliet. Bed for dem efter Rom. 10, 13-15.
- 2 Bed om at oversættelser af Bibelen på skrift og lyd må blive udviklet, så hele saho-folket kan høre budskabet.
- 3 Tesfays muslimske venner arbejder hårdt i bjergregionen for at få deres daglige brød. Bed for vedvarende fred langs grænsen, så udviklingen understøttes.

Vi rejser på grænsen mellem Etiopien og Eritrea. Konflikten mellem de to lande startede for to årtier siden, og der har været krigstilstande i mange år. Nu er freden endelig kommet.

Et sted langs den støvede vej når vi en lille landsby, hvor vi bliver mødt af en lokal troende. Han tilbyder os kaffe og popcorn, der stadig er varme. Selvom majs ikke gror her i højlandet, så bliver det dyrket i Eritreas kystområder, hvor mange saho-folk lever. Vi drikker kaffe og venter...

Der er ikke nogen præcis information om antallet af sahoer, men det anslås til at være omkring 300.000 mennesker. Sahoerne er muslimer og lever som landmænd og hyrder. Siden Eritreas uafhængighed i 1993 har en

landegrænse opdelt stammens territorium, og nu står der soldater, tanks og artilleri på hver side – klar til at skyde.

Blandt saho-folket er der en lille katolsk minoritet, som er resultatet af en italiensk besættelse før 2. verdenskrig. Overraskende nok er kun få dele af Bibelen oversat til saho – men en oversættelse er undervejs.

Efter en lang ventetid ankommer Tesfay. Han har gået i seks timer gennem bjergene for at møde os. Hans store ønske er at fortælle sin landsby om Jesus. Han fortæller, mens vi får kaffe og popcorn. Tesfay er meget glad for, at vi tog den lange vej for at møde ham. Vi beder sammen og drager hjemad. Vi vil holde kontakten, så vi kan høre, hvordan Gud arbejder blandt saho-folket.

Hans store ønske er at fortælle sin landsby om Jesus.

Somali-folket fra Somalia

FORSLAG TIL BØN

- ① Bed om at somalierne må opleve den fred, som Jesus giver, som i Joh. 14,27.
- ② Tørke og krig er ved at knuse somalifolket. Bed for fred og for genopbyggelse af landet og dets folk. Få inspiration i Salme 104.
- ③ Bed for den somaliske diaspora. Bed om, at de må møde gæstfrie kristne, som vil vise dem fred.

'Ma nabad baa?' er en almindelig somalihilsen, der betyder: "Er det fred?"

Det somaliske folk har nogle gange en reserveret og mistænksom tilgang til fremmede. Nyheder fra Afrikas Horn er ofte om politisk uro, konflikter, tørke og hungersnød. For mange er kampen for overlevelse en realitet, så spørgsmålet om fred er naturligt, når de møder nye mennesker. Somalierne er også kendt for at have en stærk national stolthed, hvor de ofte beskytter deres kulturs hemmeligheder og kun deler dem på deres egne præmisser.

Det lyder måske ikke særlig gæstfrit, men de fleste oplever alligevel en varm og venlig modtagelse, når de

møder somalierne. For nylig blev jeg inviteret hjem til en somaliven. Hans familie bød mig velkommen med somalisk te og kamelkød. Mens jeg sad på gulvet med min ven, talte og nød maden, løb børnene rundt og legede, mens kvinderne talte i køkkenet. Det var en herlig tid. Et fredfyldt øjeblik. Min oplevelse med somalierne er, at selvom det tager lang tid at opbygge relationer, så bliver du inkluderet i deres liv, når tilliden først er etableret. Bag det hårde ydre er der bløde hjerter.

Der er omkring 20 millioner somalierne, og mange af dem lever over hele verden. Når de møder nye mennesker uden for deres hjemland, hvilket svar får de så på spørgsmålet "Er det fred?" Gæstfrihed er så afgørende, når vi møder vores venner fra Somalia. Lad os byde dem velkommen, tage os af dem og lade dem opleve fred.

Det var en herlig tid.

Et fredfyldt øjeblik

Muslimske uighurer i Kina

FORSLAG TIL BØN

- 1 Højsangen 2,4 sammenligner et festdækket bord med kærlighed. Bed om at Guds kærlighed må være som et banner over uighurerne.
- 2 Uighurerne er en undertrykt minoritet i Kina. Bed om, at kirken i Kina må nå ud til dem.
- 3 Lad Matt. 22, 1-14 inspirere dine bønner for uighurerne.

Vores ven og studerende, Mahmud, inviterede os hjem til sin familie til Korban-festen, også kendt som Eid-al-Adha, hvor Abrahams villighed til at ofre sin søn mindes. Vi begyndte ved at drikke duftende te ved et bord fyldt med frugt, kager og naan-brød. Vores værter tilbød vand til mænd og kvinder hver for sig, så vi kunne vaske os, hældte det over vores hænder og delte håndklæder ud.

Så begyndte spisningen! Mahmuds far brød ceremonielt et naan-brød i to og delte stykkerne ud til os. Vi dypede det i en grønsagsret med stykker af stegt lam, der var blevet ofret tidligere den morgen. Så kom de hjemmelavede nudler.

Vi troede, måltidet

var slut, men snart kom der også græskar og små kødboller – og vi fortrød at have spist så meget tidligere. Nogle timer senere, hvor vi var ved at blive nervøse for, at vi var blevet for længe, ankom den sidste ret; store fade med rispilaf og kogt lam. Endelig gav Mahmuds far et tegn; Alle løftede deres hænder, mens han takkede, og vi førte vores håndflader over vores ansigter og sagde: "Amin".

Uighurerne traditionelle gæstfrihed er overvældende. Gennem mad og gæstfrihed, udtrykker vores uighurske værter deres respekt og venskab med os. Som deres gæster søgte vi at ære og glæde dem ved at udtrykke vores dybeste taknemmelighed for deres gavmildhed.

Vores måltid med Mahmuds familie fandt sted for flere år siden. I dag står uighur-kulturen over for store udfordringer som en religiøs minoritet i et land, der har kulturelle og politiske spændinger. Uighurer må finde nye måder at opretholde deres ære og vise deres gæstfrihed på.

Gennem mad og gæstfrihed, udtrykker vores

uighurske værter respekt og venskab.

Zanzibar – Swahili-folket

FORSLAG TIL BØN

- 1 Bliv inspireret til at bede for muslimerne på Zanzibar med Fil. 3,8-11.
- 3 Bed for dem, som tjener Kristus på Zanzibar. Bed om, at de må finde åbne føre til at dele deres tro.
- 3 Tænk over, hvordan de beder for nye troende, mens de vokser i discipelskab.

Swahili-folket på øgruppen Zanzibar har en veletableret tradition for gæstfrihed. Hvor end du går – om det er gennem Stone Towns gader, eller en landsby – så vil du altid høre den venlige hilsen "karibu". På grund af deres gæstfrie kultur er mange villige til at invitere dig ind og lytte til evangeliet, som vi oplevede med Bibi.

Zanzibar har en befolkning på 1,4 millioner, hvor over 99% vil identificere sig selv som muslimer, men hvor der også praktiseres megen magi. Zanzibar var et center for den Østafrikanske slavehandel og er kendt for at have de stærkeste heksedoktorer i Østafrika.

Efter at have besøgt og bedt for mange syge var min ven og jeg pludselig klemmt ind i et lille værelse i en lille mudderhytte i udkanten af en fiskerlandsby. Over for os lå en ældre kvinde, der blev kaldt Bibi. Hendes skrøbelige krop kunne vi knap se i mørket. Selvom

hun aldrig havde mødt os før, inviterede hun os hurtigt ind.

Mens hun lå der i sengen, fortalte hun os, at hun tænkte på Gud dag og nat, mens hun overvejede, hvor hun skulle tilbringe evigheden: "Jeg håber, jeg kommer i himlen. Jeg håber, jeg har gjort nok godt."

Vi var glade for hende, hvad Jesus sikre hendes frelse. evangeliet, udbrød hvad jeg har bedt

at kunne fortælle havde gjort for at Da hun havde hørt Bibi: "Dette er, for."

Gæstfrihed i Kohistan

FORSLAG TIL BØN

- 1 Der er brug for et bedre og mere tilgængeligt sundhedsvæsen og bedre uddannet sundhedspersonale i dette område.
- 2 Efterhånden som der bliver flere kristne kohistanere, og de udbreder deres tro, kan tilgivelse og genopbygning overvinde hævn og adskillelse.
- 3 Der er brug for sprogforskning for at Bibelen kan blive oversat til kohistanernes sprog, og dette område har en af de højeste andele af analfabeter i Pakistan. Bed for at der må være troende, der tager denne udfordring op.

Kohistan betyder "Bjerglandet". Det er et område i Pakistan, der ligger langs med floden Indus og dens dale. Der bor omkring 600.000 kohistanere der, inddelt i forskellige stammegrupper. De blev muslimer i det 17. århundrede og indlemmet i Pakistan i 1976. Floden Indus fungerer som skillelinje mellem de to primære sproggrupper - shina og indus-kohistani, som begge er mangelfuldt udforsket.

I de fleste tilfælde af uenighed eller lovovertrædelser fungerer landsbyens ældste som dommere. Personer, som er under anklage for en forbrydelse, kan søge tilflugt i specielle tårne, indtil der er afsagt dom, eller der er opnået enighed i sagen. Men blodhævn er stadig udbredt og har ført til, at mange kohistanere har

forladt deres hjemland, ligesom arbejdsløshed også har drevet mange bort. Der er kun få kristne blandt kohistanerne.

Jeg er på vej ud at besøge en familie i den øvre landsby. Det er en lang vej op ad bakke, og med det ene af mine børn på ryggen og det andet ved hånden, er jeg temmelig udmattet, da jeg når frem. Min veninde afbryder sit arbejde med vasketøjet for at åbne den tunge låge og tilbyder mig en plads på sengen midt på gårdspladsen. Hendes ældste børn er i den muslimske skole. De yngste spiller med glaskugler, og vores børn slutter sig til dem. Familien er fattig, men min veninde laver te og henter mælk fra deres ged til mig som gæst, mens hun selv drikker sin te uden mælk.

Levantens beduiner

FORSLAG TIL BØN

- 1 Beduinerne er påvirket af de vanskelige forhold i Levanten, såsom krig og arbejdsløshed, men de har de ofte endnu sværere i den moderne verden på grund af deres traditioner.
- 2 Bed for beduinerne, at de må få mange muligheder for at møde kristne, der vil dele deres tro.
- 3 Bed for beduinerne med inspiration fra Åb 3,20.

Der bor stadig adskillige millioner beduiner i de lande, der udgør Levanten - Syrien, Libanon, Jordan, Israel og de palæstinensiske selvstyreområder, der udgør det oprindelige Arabien. Navnet 'beduin' kommer fra det arabiske ord 'badija', som betyder ørken. De fleste beduiner lever ikke længere som hyrder og nomader, men er flyttet til landsbyerne

og byerne. Deres traditionelle gæstfrihed, som var højt værdsat, har overlevet til i dag, og er stadig meget udbredt.

En gæst er under beduinerne beskyttelse indtil han forlader stammen. Man tager sig altid gavmildt af gæster med den bedste mad, der kan skaffes. Før måltidet serveres der te eller kaffe. Kaffen - sædvanligvis den bitre, arabiske

slags - er meget vigtig. At tilbyde og tage imod en kop kaffe bruges til at markere indledningen på fredsforhandlinger og handel. Der bruges særlige håndbevægelser til at vise, om man vil have mere, eller har fået nok.

Beduinerne er primært muslimer, som aldrig har hørt om Jesus og hans kærlighed til dem. De er et stolt og frihedelskende folk og har det svært med evangeliet.

Enkelte beduiner er måske kommet til tro, men der har endnu ikke været nogen større vækkelser. Sheikhen er som deres leder meget vigtig for, hvordan hans folk vil reagere på Jesus og hans efterfølgere.

Man tager sig altid gavmildt

af gæster med den bedste

mad, der kan skaffes.

Muslimsk gæstfrihed i USA

FORSLAG TIL BØN

- 1 Mange muslimer i USA er immigranter. Bed for, at de må erfare Jesu kærlighed gennem de kristne, de møder. Se Matt 25,37-40.
- 2 Der er også mange muslimer i USA, der er ikke immigranter, men de kan stadig blive opfattet som outsiders i deres egne lokalsamfund. Bed for et godt forhold mellem kristne og muslimer i USA.
- 3 Bed for velsignelser i alle aspekter af livet for muslimerne i USA.

Som pastor i USA beder jeg ofte for muslimer rundt om i verden. Men hvad med dem i mit eget lokalsamfund?

Det anslås, at der er omkring 3,45 millioner muslimer i USA - omkring 1,1 % af den samlede befolkning. Jeg opdagede den moské, der ligger tæt på mit hjem i det nordøstlige USA, da en anden pastor arrangerede, at vi deltog i en fredagsbøn. Moskéens ledere behandlede os som ærede gæster. De forklarede os reglerne: hvilken dør, vi skulle gå ind ad, hvor vi skulle stille vores sko og hvor vi kunne sidde som tilskuere. Efter bønnen satte imamen og lederne sig sammen med os, bød os afkølet vand og varm, marokkansk te og besvarede vores spørgsmål. De forærede os Koranen på arabisk og engelsk og inviterede os til at komme igen.

Det gik op for mig, at Jesus ville have, at vi viste gæstfrihed over for disse muslimske tilflyttere. En anden pastor og jeg besluttede

os for at besøge moskéen hver fredag for at forsøge at bygge bro mellem vores forskellige trossamfund og vise Jesu kærlighed og sandhed gennem vores venskab.

I begyndelsen var vores muslimske venner meget overraskede. Vi besvarede deres spørgsmål om, hvorfor vi kom, og spurgte dem, hvordan vi kunne tjene dem. De sagde, at de manglede en gravplads, så vi hjalp dem med at finde en kirkegård, der ville tillade en muslimsk afdeling.

Under ramadanen er der middag i moskéen hver dag efter solnedgang, og der deltager vi. Mændene serverer for os først, selvom de har fastet hele dagen, og vi ikke har, men det nytter ikke noget at prøve at diskutere med deres gæstfrihed. Det er bare sådan, de er. Min kærlighed til disse mænd giver energi til min bøn for dem.

Jesus ville have, at vi viste gæstfrihed over for disse muslimske tilflyttere.

Det turkmenske folk i Centralasien

FORSLAG TIL BØN

- 1 Ytrings- og religionsfrihed ville gøre det lettere for turkmenerne at søge rigdommene i Guds Rige.
- 2 De få troende i landet overvåges nøje af myndighederne og har brug for visdom og mod for at kunne dele deres tro. Bed som Jesus gjorde i Joh 17,20-23.
- 3 De turkmenere, som ikke bor i Turkmenistan, findes hovedsageligt i Afghanistan, Iran, Aserbajdsjan og Tyrkiet. Bed for Kristi disciple, at de må vokse i antal blandt disse folk, ligesom i apostlenes dage.

Der er omtrent 8 millioner turkmenere, og cirka 5 millioner af dem bor i Turkmenistan i Centralasien. Hovedstaden i Turkmenistan, Ashgabat, er fuld af smukke, nye marmorbygninger. Men turkmenerne ved meget lidt om verden udenfor, eftersom landet er meget isoleret, og al information kontrolleres meget strengt. Kulturelt og religiøst er turkmenerne muslimer, og kun meget få af dem følger Kristus. Den nationalistiske regering udøver meget stram kontrol over befolkningens liv.

Gülbbibi og hendes tre små børn bor i en meget spartansk etværelses lejlighed. Badeværelset deler de med adskillige andre familier, der bor på samme etage. Gülbbibi stod for kort tid siden i en meget svær situation, med en mand, der ikke kunne forsørge sin familie, og som stjal den smule penge, hun havde lagt til side til nødstilfælde.

Omkring den tid bad jeg for hende, og jeg blev inspireret til at tage alle ingredienserne til en turkmensk nationalret, 'pilav' med over til hende. Gülbbibi blev meget rørt over dette og bad mig indtrængende om at blive til te. I den turkmenske kultur betyder dette at man lægger en plastikdug ud på gulvet og sidder rundt om den på gulvtæppet.

Hun serverede varm, grøn te i små kopper, søde sager, brød, agurk, tomat og en yoghurtsauce, mens vi talte sammen om vores liv og tro. Før jeg forlod hende, løftede vi vores hænder, velsignede deres hjem og bad.

Magtens Nat

Denne nat kaldes også

"Skæbnenatten".

FORSLAG TIL BØN

- 1 Muslimer søger Gud endnu mere i denne nat end alle andre. Bed om, at Jesus må åbenbare sig gennem drømme og syn.
- 2 Hvad tror du, at muslimer beder Gud om i Skæbnenatten? Hvad ville du bede om? Find inspiration i Matt 7,7-12.
- 3 Jesus lærte os, hvordan vi skal bede, i Matt 6,9-13. Bed sammen med alle dem, der deltager i de 30 Dage i Bøn over hele verden i år for, at Hans Rige må komme.

Den 27. nat i Ramadan kaldes 'laylat al-qadr', der betyder "Den store (eller værdifulde) Nat". Den er også kendt som "Magtens Nat". (I følge månekalenderen begynder den ved solnedgang på den 26. dag og fejres på forskellige tidspunkter i de forskellige tidszoner).

Laylat al-Qadr var den første nat, Koranen blev åbenbaret for profeten Muhammad. Der er megen debat blandt muslimske lærde om, præcis hvilken nat, det drejer sig om, da den menes at finde sted på en af de ulige dage i de sidste ti dage af ramadanen.

Eftersom denne nat er så speciel, og man ikke må gå glip af den, er der nogen muslimer, der praktiserer

det såkaldte "i'tikaf", hvor de bliver i moskéen i de sidste ti dage af ramadanen, beder og reciterer Koranen og udfører andre åndelige forpligtelser, såsom at give almisser.

Hvorfor er denne nat så speciel? Muslimer tro på, at åndelige handlinger udført i denne nat er mere værd end tusind måneder af det samme i almindelige nætter. Synder bliver oftere tilgivet i denne nat, og belønningen for gode gerninger forventes at være meget større.

Natten kaldes også "Skæbnenatten", fordi nogle muslimer tror, at Allah fastlægger hver af de troendes skæbne i denne nat, så det er også en motivation til at bede og tilbede ekstra meget.

DAG 27 1. juni

Jordan – Belønningen vil komme fra Allah

FORSLAG TIL BØN

- 1 Regeringen har brug for visdom for at håndtere de økonomiske udfordringer og de mange flygtninge, der bor i Jordan.
- 2 I Jak 2, 14-26 diskuteres forholdet mellem tro og handlinger i den kristne tro. Bed for dem i Jordan, at de må blive retfærdiggjort, som Jakob beskriver det.
- 3 Kristne med muslimsk baggrund i Jordan har brug for mod og visdom for at kunne leve og dele deres tro.

De oprindelige indbyggere i Jordan er de nomadiske beduiner, og mange af deres traditioner ses stadig i kulturen, såsom det stærke fokus på gæstfrihed. For eksempel er en af beduinernes regler, at fremmede skal være velkomne i mindst tre dage og forsynes med mad og et sted at sove. I en tid, hvor priserne på mad og benzin er støt stigende, mens lønningerne er stagneret, er det en stor udfordring. Der bliver flere og flere fattige.

Selvom de fleste af Jordans 8 millioner indbyggere er muslimer, er der en lille andel, som er kristne (omkring 2,5-4 %). Men de

Under ramadanen i Jordan bliver vi inviteret til middag hos en muslimsk familie, hvor der er stillet en bugnende buffet frem. "Fatma, hvorfor er gæstfrihed så vigtigt for dig?", spørger jeg min ven.

Hun svarer: "Af kulturelle og religiøse årsager. For det første vil det kulturelt set være skamfuldt ikke at være gavmild over for min gæst. Derudover vil jeg også gerne være gavmild for at behage Allah. Især under ramadanen er der en stor sandsynlighed fr, at Allah vil

...fremmede skal være velkomne i

mindst tre dage og forsynes

med mad og et sted at sove...

jordanske kristne lever for det meste isoleret fra muslimerne. Hvis en muslim bliver kristen, oplever vedkommende et stærkt pres fra familien og samfundet, og bliver set som en forræder. Æresdrab i den forbindelse er ikke ualmindelige.

tilgive os vores synder, og vores gode gerninger vil blive mangfoldiggjort for Ham. Jeg forventer ikke noget til gengæld fra mine gæster – jeg søger ikke en jordisk belønning for min gæstfrihed. Jeg håber på en belønning fra Allah!"

DAG 28 2. juni

Hadhramierne i Yemen

FORSLAG TIL BØN

- 1 Krig og vold, hungersnød og kolera plager Yemen. Bed for en ende på disse katastrofer.
- 2 Bed for, at folket fra "dødens dal" må søge håbet om et liv i overflod (Joh 10,10).
- 3 Bed for, at flere hadhramiske forretningsfolk må få syner og drømme om Jesus og bruge deres indflydelse på at udbrede evangeliet i regionen.

Hadhrami-folket kommer oprindeligt fra "Hadhramaut", som betyder "dødens dal" – hjemsted for Bin Laden og Al Qaeda. Denne region i det østlige Yemen er meget isoleret, og der er ikke mange muligheder for at høre Evangeliet. I det enorme distrikt Hadhramaut praktiseres en af de mest konservative former for islam, og mange ekstremister stammer herfra.

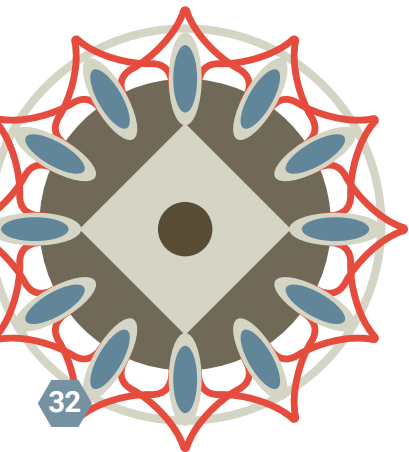
Som fromme muslimer, berømte poeter og venlige folk, elsker de at beværte deres gæster med deres berømte, og meget dyre, mørke akaciehonning, dadler og andre lækre sager.

Beduiner fra Hadhramaut blev rige, begyndte at handle og rejse rundt, og der bor nu mange over hele den arabiske halvø, i Saudi-Arabien, Dubai og Den persiske Golf. Hadhramiske forretningsfolk spillede en stor rolle i at udbrede islam i regionen, og endda helt ud til Østafrika, Indien og Indonesien.

I dag lider handlen mellem de rige golfstater og Hadhramaut i Yemen under den igangværende krig og hungersnød i Yemen, såvel som problemer med islamister, og mange hadhramier har mistet deres jobs i Golfstaterne. De er begyndt at søge efter mere frihed og leder efter løsninger andre steder.

Hamoudi er en vigtig mand i sin landsby. Han havde et syn, hvor han så Jesus Forløseren og begyndte at følge ham i hemmelighed. Det skabte problemer, da han begyndte at dele sin tro, men han bliver ved med at følge Jesus og håber at kunne indføre andre i Hans nåderige liv.

De elsker at beværte deres gæster med deres berømte mørke akaciehonning

Europæiske migranter – at tale gæstfrihedens sprog

FORSLAG TIL BØN

① At kristne må tage buddet om at blive venner med den fremmede alvorligt (Matt 25, 34-40) ved at tjene på praktiske måder, såsom sprogundervisning og ved at række ud med gæstfrihed.

② For regeringer, hjælpeorganisationer og kirker, at de må have visdom i deres bestræbelser på at håndtere migrantkrisen i Europa.

③ Tænk over budskabet i Luk 19,1-10, mens du beder.

Et fængsel i Vesteuropa, hvor racisme, afvisning og potentiel radikalisering er almindelig, har et par fængselspræster faciliteret muligheder for at opbygge relationer og åbne hjerter, selv inden for fængslets begrænsninger. De fortæller:

”Vi dannede en dialoggruppe for kristne og muslimer med en gruppe indsatte. Her lyttede de til hinandens synspunkter og lærte om de andres åndelige rejser. Der er en indsat fra Asien, en from muslim, som er rigtig god til at bruge gæstfrihed til at skabe en god atmosfære for aftenen. Han kommer ind med en pose lækkerier og hygger om folk og sørger for, at alle er velforsynede med te og småkager, Han sørger også for, at stemningen bliver ved med at være behageligt venskabelig og styrer samtalen væk fra emner, som vi ikke er klar til at diskutere endnu. Hans mål er, at muslimer

og kristne skal være venner, og behandler hinanden med næstekærlighed og respekt på trods af forskellene mellem os”.

Regeringerne i Europa kæmper med den flygtningekrise, vi er midt i, og hvordan de skal imødegå befolkningernes forskellige behov. Der er ingen lette løsninger på de spændinger, migranterne og multikulturalismen skaber, men gæstfrihed stemmer godt overens med den måde, Jesus reagerede på. At åbne vores hjerter og hjem og dele vores liv midt i denne kaotiske virkelighed er et sprog, som muslimer forstår. De taler det selv rigtig godt, selv i fængslet.

At tilbyde gæstfrihed

FORSLAG TIL BØN

- 1 Bed Gud om inspiration til, hvordan du kan vise gæstfrihed til muslimer i dit lokalområde.
- 2 Bed om arbejdere i områder, hvor der er flest muslimer, som kan dele fejring af Kærligheden med deres lokalsamfund.
- 3 Find inspiration til din bøn i Joh 2,1-11.

Samlet på gulvet rundt om et fad fyldt med lam, dadler med fløde, grøntsager og brød, sad en usædvanlig samling af folk. Vi var alle mødtes for at fejre den åbenbaringen af den guddommelige kærlighed.

Gæsterne var en blanding af lokale, som kendte til den kærlighed, vi fejrede, og andre, heriblandt venner fra andre lande. Der blev talt tre forskellige sprog rundt om bordet, og alle var velkomne.

Værten forklarede: "Fordi denne fejring er så vigtig for os, vil vi gerne dele den med jer, vores venner". Han forklarede, at selvom vi slagter et lam til denne fejring, så behøver vi ikke længere at gøre det, for Kærligheden blev til Lammet og gendannede det, der var ødelagt.

"Vi besluttede at fejre det i år ved at fortælle hinanden, hvordan denne store Kærlighed personligt har forandret vores liv." Efter at have

delt vores historier, blev måltidet ivrigt spist, efterfulgt af selskabslege. Før de gik, fik alle udleveret en lommelygte med en seddel på, hvor ordene fra Kærligheden selv stod på: 'Jeg er verdens lys. Den, der følger mig, skal aldrig vandre i mørket, men have livets lys.'

Denne fejring fandt sted i Vestafrrika, men den er et godt eksempel på, hvordan Jesu efterfølgere kan dele deres egne fejring og gæstfrihed med muslimske venner. Efter denne begivenhed, sagde en af gæsterne til værten: "Ved du hvad, vi voksede op med historier om, at I var frygtelige mennesker, men vi havde aldrig muligheden for at høre lidt om jeres tro fra jeres egen mund. Tiden sammen med jer var en rigtig god mulighed for os."

5. juni

Fejring af *Eid* og fortsat bøn

FORSLAG TIL BØN

- ① Bed for muligheder for at vise Kristi kærlighed til muslimer, hvor du bor.
- ② Bed for, og vis gæstfrihed over for, dem, som du ved tjener Kristus blandt muslimer. (Rom 12,13)
- ③ Når du mødes med andre troende, så husk at bede for muslimerne i løbet af hele året og opfordr dem til også at deltage i 30 Dage.

Ungen faster dagen efter ramadanen. Eid-al-Fitr fejres som afslutning på ramadanen – den muslimske fastemåned. Den næste måned, shawwal, begynder ved solnedgang på den sidste dag af ramadanen, når den nye måne ses på himlen, så den præcise dato for fejringen varierer fra sted til sted, men den første dag i shawwal er den eneste dag i måneden, hvor muslimer ikke må faste.

Fejringen af Eid-al-Fitr kan vare flere dage. Man udveksler gaver, og laver specielle retter. Forskellige kulturer har forskellige traditioner. Hvis du bliver inviteret, så ønsk

din vært "Eid Mubarak" (velsignet Eid".

Gæstfrihed kan ske på alle tider af året – ved en lille gestus eller en stor fest.

Fejringen af Eid-al-Fitr kan vare flere

dage. Man udveksler gaver, og laver

specielle retter.

Tak for dine bønner i år

Du kan også sende en gave som hjælp til, at 30 Dage kan blive ved med at fremstille bedevæjledninger i hele verden på:

www.pray30days.org/donate

